

ACORD

ÎNTRE

GUVERNUL REPUBLICII FRANCEZE

ȘI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIVIND COOPERAREA ÎN DOMENIUL APĂRĂRII

Guvernul Republicii Franceze și Guvernul României denumite în continuare "Părți",

având la bază tratatul de înțelegere amicală și cooperare între Republica Franceză și România, semnat la Paris la 20 noiembrie 1991,

constatând că evoluția situației în Europa, marcată în special de afirmarea noilor democrații, este propice dezvoltării și aprofundării noilor relații de parteneriat și cooperare între statele europene,

subliniind necesitatea de a înscrie în centrul acestei cooperări problemele de securitate și apărare, ținând seama de restructurarea globală a mediului nostru de securitate,

reamintind că extinderea, atât a Alianței Nord-Atlantice cât și a Uniunii Europene, este o contribuție importantă la noua organizare a continentului european în acest domeniu,

considerând că acest spirit de parteneriat și cooperare trebuie să guverneze relațiile între toate statele europene, fără discriminare,

reamintind în special declarația de la Madrid asupra securității și cooperării euro-atlantice, adoptată de șefii de state și de guverne ale Alianței Nord-Atlantice, în care se reafirmă că NATO rămâne deschis pentru noi membri și subliniind, în această privință, evoluțiile pozitive în sensul democrației și al preeminenței dreptului ce au avut loc în România,

considerând că identitatea europeană de securitate și apărare trebuie să se afirme și să se întărească, ceea ce va constitui o contribuție majoră la securitatea și stabilitatea în Europa,

considerând că aceste evoluții au ca scop instaurarea, pe ansamblul continentului, a păcii și securității,

apreciind rezultatele pozitive ale cooperării bilaterale întreprinse deja în domeniul apărării,

reamintind angajamentul de a întări încrederea reciprocă printr-o deschidere mai amplă asupra problemelor de apărare în cadrul Organizației de Securitate și Cooperare în Europa,

reamintind că obiectivul acestei cooperări este de a contribui la menținerea păcii și stabilității în Europa, prin apropierea între instituțiile militare, amplificarea schimburilor și diversificarea relațiilor în domeniul securității și apărării,

constatând voința lor de aprofundare și de lărgire a cadrului cooperării lor în domeniul apărării,

au convenit următoarele:

CAPITOLUL 1

Obiectul și formele cooperării

Articolul 1

1.1. Părțile cooperează în domeniul apărării pe bază de reciprocitate.

1.2. Punerea în aplicare a acestei cooperări este de competența miniștrilor apărării ai celor două Părți, care pot primi sprijinul altor ministere.

Articolul 2

2.1. Cooperarea în domeniul apărării constă în:

2.1.1. schimburi de analize strategice asupra menținerii stabilității în Europa și asupra condițiilor de întărire a ei în plan militar;

2.1.2. schimburi de informații asupra conceptului de securitate și a celui de apărare, precum și asupra doctrinei de folosire a forțelor și politicii de formare a personalului;

2.1.3. schimburi de experiență în domeniul controlului armamentelor;

2.1.4. acțiuni având ca scop formarea cadrelor, cu prioritate formarea ofițerilor, precum și instruirea unităților și a statelor majore din forțele armate;

2.1.5. schimburi de cunoștințe și experiență în materie de:

- a) legislație și reglementări interne și internaționale privind apărarea și forțele armate;
- b) gestionare a resurselor financiare, planificare și execuție a bugetului apărării;
- c) management al resurselor umane și administrare a mijloacelor materiale;

- d) organizare a comandamentului (operațional și la nivel teritorial) și în materie de funcționare a statelor majore, ținând cont de rolul informaticii în actul de comandă;
- e) organizare a unor unități multinaționale și instruirea acestora;
- f) armament și echipamente militare cât și studii și dezvoltări privind tehnica militară și interoperabilitatea echipamentelor militare;
- g) organizare și funcționare a sistemelor de transmisiuni în cadrul forțelor armate;
- h) realizare a infrastructurilor militare;
- i) control și management al spațiului aerian;
- j) sănătate și acțiuni umanitare;
- k) relații ale forțelor armate cu societatea;
- l) relații umane în cadrul forțelor armate și probleme sociale;
- m) organizare și misiuni ale logisticii în cadrul forțelor armate;
- n) istorie militară;
- o) geografie și topografie militară;
- p) poliție militară;
- q) activități culturale și sportive.

2.1.6. examinarea posibilităților de a îndeplini acțiuni comune în cadrul operațiunilor de menținere a păcii sau umanitare sub egida ONU, OSCE și UEO.

2.2. Părțile își rezervă dreptul identificării și aprofundării altor domenii de cooperare.

Articolul 3

3.1. Cooperarea se realizează, în special, prin următoarele forme:

- 3.1.1. consultări și reuniuni de lucru la toate nivelurile de comandă și de conducere;
- 3.1.2. schimburi, vizite, stagii și perioade de ședere (de scurtă sau lungă durată) ale membrilor personalului militar și civil;
- 3.1.3. stagii de scurtă durată în cadrul ministerelor apărării în sectoarele administrativ, juridic, al domeniilor militare, financiar și social;
- 3.1.4. studii și cursuri în școlile militare, inclusiv ale învățământului militar superior și centrele de instruire ale categoriilor de forțe armate;
- 3.1.5. congrese, colocvii, conferințe și seminarii;
- 3.1.6. schimburi reciproce de reprezentanți ai statelor-majore și unităților din categoriile de forțe armate, pentru participarea la planificarea instrucției și exercițiilor militare;
- 3.1.7. instrucție în comun a unităților, de la toate nivelurile forțelor armate ;

3.1.8. escale oficiale și de rutină ale navelor de război, vizite la bazele aeriene și în unitățile trupelor de uscat;

3.1.9. întâlniri între delegații ale statelor majore, ale unităților forțelor armate și școlilor militare;

3.1.10. schimburi de ofițeri între instituțiile de învățământ militar, pentru participarea la discuții, predarea de cursuri sau efectuarea de stagii profesionale;

3.1.11. schimburi de documentație;

3.1.12. manifestări sportive sub patronajul Consiliului Internațional al Sportului Militar (CISM).

3.2. Cesionări de bunuri și prestații de servicii pot fi efectuate în condiții ce vor fi stabilite de Părți.

Articolul 4

Pentru a întări înțelegerea și încrederea reciprocă, Părțile organizează la intervale regulate vizite reciproce ale reprezentanților lor, la nivelul ministerelor apărării, al statelor majore generale, al comandamentelor și statelor majore ale categoriilor de forțe armate, al armelor și specialităților, cât și la alte niveluri de comandament și de direcții similare.

Articolul 5

5.1. Se instituie o Comisie militară mixtă franco-română care este responsabilă cu definirea concepției generale a cooperării bilaterale în domeniul apărării cât și cu organizarea și coordonarea acestei cooperări.

5.2. Comisia militară mixtă franco-română este co-prezidată de un general din ministerul apărării al fiecărei Părți. Comisia mai are în componență un secretar, atașatii apărării ai fiecăreia dintre cele două țări și, în funcție de subiectele abordate, ofițeri sau reprezentanți ai diferitelor categorii de forțe armate, arme și servicii.

5.3. Ședințele Comisiei militare mixte franco-române au loc o dată pe an, alternativ, în Republica Franceză și în România.

5.4. Toate subiectele de natură să favorizeze întărirea cooperării bilaterale pot fi înscrise pe ordinea de zi a ședinței Comisiei militare mixte franco-române după ce au primit aprobarea celor doi co-președinți.

5.5. Comisia militară mixtă franco-română face bilanțul cooperării realizate pe parcursul anului precedent și stabilește planul de cooperare pentru anii următori.

5.6. Planul de cooperare cuprinde acțiunile stabilite de comun acord cât și tematica lor, modalitățile, datele și locurile de realizare, precum și instituțiile responsabile de executarea lor. Planul de cooperare bilaterală este semnat de co-președinții Comisiei militare mixte franco-române.

5.7. Co-președinții Comisiei militare mixte franco-române corespundă între ei prin intermediul atașajilor apărării.

Articolul 6

6.1. Se instituie un Comitet mixt franco-român responsabil cu coordonarea și urmărirea activităților de cooperare bilaterală în domeniul armamentului.

6.2. Comitetul mixt franco-român este co-prezidat de înalți funcționari ai ministerelor apărării ale celor două Părți. El mai are în componență un secretar, atașajii apărării din cele două țări, precum și ofițeri și experți competenți în problemele de pe ordinea de zi a sesiunilor acestui Comitet.

6.3. Cei doi co-președinți stabilesc de comun acord regulamentul interior de funcționare, frecvența întâlnirilor cât și ordinea de zi a sesiunilor Comitetului mixt franco-român.

CAPITOLUL 2

Exerciții militare

Articolul 7

7.1. Părțile, respectând dispozițiile legale în vigoare, organizează exerciții și antrenamente comune, cu caracter intercategoriai de forțe armate sau privitor la o singură categorie de forțe armate sau servicii. Exercițiile menționate la alineatul 1 al prezentului articol sunt înscrise în planurile anuale de antrenament operațional al forțelor armate ale fiecăreia dintre Părți. Modalitățile administrative, logistice și financiare generale sunt descrise mai jos. Detaliile specifice organizării, desfășurării și modalităților de finanțare ale exercițiilor comune ale forțelor armate sunt stabilite de către miniștrii apărării ai celor două Părți printr-o înțelegere specială.

7.2. Pentru exerciții, utilizarea spațiului aerian al statului care primește se face în condițiile prevăzute pentru aeronavele de stat, militare și civile, ale statului care primește. Tranzitățile aeriene se efectuează conform tratatelor și convențiilor internaționale cu privire la traficul aerian ce angajează Părțile, în special, Convenția de la Chicago din 7 decembrie 1944, privind aviația civilă internațională.

7.3. Pentru exercițiile navale accesul navelor militare în apele teritoriale naționale se efectuează în condițiile fixate de Partea care primește.

7.4. Pe timpul desfășurării exercițiilor militare, statul care primește asigură găzduirea și hrana membrilor forțelor armate și a personalului civil al statului care trimite, în aceleași condiții ca și cele pentru categoriile de personal similare ale statului care primește. Condițiile de finanțare sunt descrise în articolul următor.

7.5. În ceea ce privește exercițiile și antrenamentele, conform dispozițiilor prezentului Acord, în momentul trecerii frontierei, fiecare șef de detașament prezintă la postul de control vamal o situație detaliată a personalului și o listă, pe categorii, a vehiculelor, echipamentelor, proviziilor și materialelor transportate. Atunci când transporturile sunt efectuate pe cale aeriană sau maritimă, o listă precisă, detaliată pe categorii de personal și materiale transportate, este prezentată de fiecare șef de detașament serviciului de control al aerodromurilor sau al porturilor implicate.

Articolul 8

8.1. Pe timpul pregătirii și desfășurării exercițiilor militare, statul care primește, are în responsabilitate să asigure, cu titlu gratuit:

8.1.1. punerea la dispoziție a unor tabere de pregătire militară înzestrate cu instalațiile necesare, cu un sistem de comunicații militare intern corespunzător necesităților exercițiului, precum și cu echipament de multiplicare;

8.1.2. găzduirea în instituții militare a membrilor forțelor armate și a personalului civil al statului care trimite, participanți la exercițiul militar;

8.1.3. mijloacele de transport pentru deplasarea membrilor forțelor armate și a personalului civil al statului care trimite participanți la exercițiul militar, în interiorul taberei de pregătire militară;

8.1.4. instalațiile și serviciile aeronautice de pe aeroporturile militare, inclusiv operațiile de tranzit;

8.1.5. operațiunile de salvare aeriană și maritimă;

8.1.6. cartografia zonei în care se desfășoară exercițiul militar. Această cartografie este conformă cu Acordul de standardizare 2211-Datumuri geodezice, elipsoizi, rețele și rețele de referință din 15 iulie 1991.

8.2. Pe timpul pregătirii și derulării exercițiilor militare, statul care trimite suportă cheltuielile legate de:

8.2.1. deplasarea participanților la exercițiu și a echipamentelor militare către locul de desfășurare a exercițiului militar și reîntoarcerea lor, cât și costul taxelor de trecere pe autostrăzi, podurile și prin tunelurile folosite de unitățile sale pe teritoriul statului care primește;

8.2.2. găzduirea membrilor forțelor armate și ai unei componente civile ai statului care trimite, participanți la exercițiile militare în afara cazărmilor, în cazul în care oferta de cazare în cadrul cazărmilor nu este utilizată;

- 8.2.3. mijloacele de subzistență sau hrănirea membrilor forțelor armate și ai unei componente civile ai statului care trimite, participanți la exercițiul militar;
- 8.2.4. utilizarea mijloacelor exterioare de telefonie, de telecopiere și informatice în afara necesităților exercițiului militar;
- 8.2.5. repararea și întreținerea vehiculelor sale militare, a echipamentului și a armamentului său;
- 8.2.6. manifestările în domeniul relațiilor publice pe care le organizează;
- 8.2.7. alte prestații, stabilite de comun acord;
- 8.2.8. pentru nevoi proprii, statul care trimite poate să folosească interpreți. În acest caz, cheltuielile ocazionate de aceasta revin în responsabilitatea sa.
- 8.2.9. aprovizionarea cu carburanți și lubrifianți prin intermediul forțelor armate ale statului care primește, facturate la tarif normal practicat în cadrul forțelor armate ale statului care primește.

Articolul 9

În timpul exercițiilor comune, este autorizat schimbul de membri ai forțelor armate sau ai componentei civile între unitățile forțelor armate și ale componentei civile ale Părților. Acești membri respectă regulamentele militare și regulile în vigoare în unitatea care primește.

Articolul 10

Pe timpul exercițiilor comune, munițiile sunt transportate, depozitate, păzite și folosite conform legilor și regulamentelor statului care primește.

Articolul 11

11.1. Utilizarea serviciilor de telecomunicații publice în statul care primește se supune dispozițiilor juridice ale statului care primește și condițiilor comerciale ale furnizorului acestor servicii. Aceasta privește mai ales tipul și modalitățile de calcul al rambursării cheltuielilor, stabilirea și plata facturilor.

11.2. Forțele armate ale statului care trimite pot, dacă acest fapt este necesar pentru îndeplinirea misiunii temporare și, dacă acordul autorităților statului care primește este obținut, să instaleze și să pună în funcțiune, temporar, echipamente de telecomunicații, inclusiv echipamente radio.

11.3. Echipamentele de comunicații ale forțelor armate ale statului care trimite, care trebuie legate sau conectate la rețelele de telecomunicații ale statului care primește, sunt aprobate de autoritățile competente.

11.4. În statul care primește, forțele armate ale statului care trimite folosesc doar frecvențele care le-au fost atribuite de autoritățile competente ale statului care primește. Îndată ce perioada de ședere temporară a fost încheiată, acestea nu mai au dreptul să le utilizeze.

11.5. Forțele armate ale statului care trimite iau toate măsurile pentru a nu perturba funcționarea rețelelor de telecomunicații ale statului care primește, cărora le comunică, în prealabil, caracteristicile de utilizare a echipamentelor pe timpul exercițiului. În cazul unei perturbații cauzate, în afara teritoriului statului care primește, de către stațiile radio ale forțelor armate ale statului care trimite, autoritățile competente ale statului care primește procedează conform dispozițiilor regulamentului internațional de radiocomunicații în vigoare. Autoritățile competente ale statului care primește iau măsuri care să împiedice perturbațiile de funcționare ale echipamentelor de telecomunicații ale forțelor armate ale statului care trimite, cauzate de echipamente radio sau alte instalații electrice ale statului care primește. În cazul perturbațiilor electromagnetice, se aplică dispozițiile juridice ale statului care primește referitoare la compatibilitatea electromagnetică a echipamentelor. Dacă, pentru a elimina aceste perturbații, trebuie oprit echipamentul care este cauza, forțele armate ale statului care trimite procedează în acest sens fără întârziere.

Articolul 12

12.1. Părțile recunosc importanța protecției mediului pe timpul activităților realizate în comun. Acestea iau toate măsurile pentru a evita deteriorarea mediului. Orice deteriorare inevitabilă a mediului înconjurător va fi compensată într-o manieră adecvată.

12.2. Armamentul, vehiculele șenilate, tehnica de luptă grea și materialele periculoase sunt transportate, de preferință, pe cale feroviară sau navigabilă.

12.3. Pe timpul exercițiilor comune, forțele armate ale Părților, folosesc pentru funcționarea mijloacelor lor terestre, aeriene și navale, carburanți, lubrifianți și aditivi cât mai puțin poluanți. În caz de alertă la poluare atmosferică, sunt luate toate măsurile necesare pentru a limita emisia de gaze de eșapament.

12.4. Pe timpul exercițiilor comune, forțele armate ale Părților se străduiesc să limiteze la maximum poluarea sonoră și iau în considerare interesul riveranilor, mai ales pe timpul nopții și în zilele de sărbătoare.

12.5. Deșeurile și gunoaiile sunt eliminate și reciclate, conform reglementării statului care primește. Eliminarea prin explozie sau combustie a muniției sau a altor mijloace de luptă în instalațiile militare trebuie să facă

obiectul unei autorizații dată de autoritățile competente ale statului care primește.

12.6. Paragrafele 3, 4 și 5 ale prezentului articol pot face obiectul unor înțelegeri speciale.

Articolul 13

13.1. Cererile privind convoaiele excepționale și transportul materialelor periculoase, formulate de către forțele armate sau componenta civilă a statului care trimite, sunt prezentate autorităților militare ale statului care primește.

13.2. Avioanele militare ale forțelor armate ale statului care trimite nu pot să utilizeze instalațiile civile ale statului care primește decât în caz de urgență.

CAPITOLUL 3

Statutul membrilor personalului militar și civil

Articolul 14

14.1. Funcția membrilor personalului militar și civil al uneia din Părți puși la dispoziția celeilalte Părți, cât și caracterul și durata misiunii lor și alte modalități precise de exercitare a atribuțiilor lor sunt definite înaintea numirii pe post, a fiecăruia dintre ei, printr-un schimb de scrisori între miniștrii apărării ai celor două Părți .

14.2. Membrii personalului militar și civil își exercită funcțiile conform deciziilor conținute în scrisorile menționate la paragraful 1 al prezentului articol. Ei nu pot să fie, în mod special, asociați la pregătirea sau la executarea operațiunilor de război, nici la acțiuni de menținere sau de restabilire a ordinii, securității publice sau suveranității naționale, nici să intervină în aceste operațiuni sub orice formă.

14.3. Pe timpul șederii pe teritoriul statului celeilalte Părți, membrii personalului militar și civil și membrii familiilor acestora respectă dreptul intern al acestei Părți și nu pot desfășura nici o activitate politică pe teritoriul numitei Părți. Membrii personalului militar și civil respectă, în plus, regulamentele interne în vigoare în cadrul ministerului apărării al Părții care primește.

Articolul 15

Pe timpul exercitării funcțiilor lor, membrii personalului civil și militar pot să stea cu familiile lor pe teritoriul statului celeilalte Părți. Identitatea membrilor familiei care stau pe teritoriul acestui stat cu membrul personalului militar și

civil este indicată în scrisorile menționate la Articolul 14, paragraful 1, din prezentul Acord.

Articolul 16

16.1. Membrii personalului militar și civil francez se află sub autoritatea Guvernului Republicii Franceze prin intermediul Ambasadei Franței la București.

16.2. Membrii personalului militar și civil român se află sub autoritatea Guvernului României prin intermediul Ambasadei României la Paris.

16.3. Pe timpul șederii pe teritoriul statului celeilalte Părți, aceștia își păstrează statutul lor de funcționar de stat civil sau militar.

16.4. Membrii personalului militar și civil poartă uniforma și însemnele militare conform reglementărilor în vigoare în forțele armate ale statului Părții care trimite. Partea care primește îi autorizează să îmbrace ținuta civilă.

16.5. Membrii personalului militar al Părții care trimite pot să dețină și să poarte armele lor cu condiția să fie autorizați în acest sens de regulamentul care li se aplică. Autoritățile statului Părții care primește examinează cu bunăvoință cererile pe care statul Părții care trimite le prezintă în acest sens.

16.6. Membrii personalului militar și civil autorizați să conducă vehicule militare în statul Părții care trimite sunt de asemenea autorizați să conducă vehicule de aceeași categorie pe teritoriul statului Părții care primește.

16.7. Autoritățile statului Părții care trimite sunt competente în materie de disciplină. Regulile de disciplină aplicabile personalului militar și civil al statului Părții care primește sunt comunicate personalului militar și civil al statului Părții care trimite în prealabil intrării sale în statul Părții care primește. Autoritățile statului Părții care primește informează ambasada statului Părții care trimite despre acțiunile unui membru al personalului militar sau civil contrare regulilor de disciplină ale statului Părții care primește.

Articolul 17

17.1. Membrii personalului militar și civil al statului Părții care trimite sunt scutiți de formalitățile de pașaport și viză și beneficiază de facilități de trecere la intrarea sau la ieșirea de pe teritoriul statului Părții care primește, cu condiția ca autoritățile vamale interesate să fi primit notificarea corespunzătoare în timp util. Ei nu sunt supuși dispozițiilor juridice ale statului Părții care primește referitoare la înregistrarea și controlul străinilor. Totuși, aceștia nu sunt considerați ca dobânditori ai drepturilor de reședință permanentă pe teritoriul statului Părții care primește.

17.2. La intrarea pe teritoriul statului Părții care primește, membrii personalului militar și civil al Părții care trimite vor avea asupra lor:

17.2.1.pașaport, sau

17.2.2.carte de identitate personală eliberată de statul Părții care trimite, cu fotografie și unde se menționează numele, prenumele, data nașterii, gradul și numărul de înmatriculare, dacă este cazul, și serviciul căruia îi aparține, și

17.2.3.ordinul de misiune, individual sau colectiv, eliberat de un serviciu competent al statului care trimite și care atestă statutul individului sau al unității, în calitate de membru sau parte a forțelor armate și care confirmă deplasarea.

17.3. Persoanele însoțitoare vor avea asupra lor pașaportul.

Articolul 18

18.1. Membrii personalului militar și civil cât și membrii familiilor acestora răspund penal în fața tribunalelor competente, conform dreptului intern al celeilalte Părți, pentru infracțiunile comise, sub rezerva următoarelor dispoziții:

18.1.1. Autoritățile militare ale statului Părții care trimite au dreptul de a-și exercita pe teritoriul statului Părții care primește jurisdicția penală și disciplinară pe care le-o conferă legislația statului Părții care trimite asupra tuturor persoanelor supuse legii militare a acestui stat.

18.1.2. Autoritățile statului Părții care primește au dreptul de a-și exercita propria jurisdicție asupra membrilor unei forțe sau ai unei componente civile și asupra persoanelor ce îi însoțesc, cu privire la infracțiunile comise pe teritoriul statului Părții care primește și pedepsite de legislația acestui stat.

18.2. Autoritățile militare ale statului Părții care trimite au dreptul să exercite o jurisdicție exclusivă asupra persoanelor supuse legilor militare ale acestui stat, în ceea ce privește infracțiunile pedepsite de legislația statului Părții care trimite, mai ales infracțiunile care aduc atingere siguranței acestui stat, dar care nu cad sub incidența legislației statului Părții care primește.

18.3. Autoritățile statului Părții care primește au dreptul de a exercita o jurisdicție exclusivă asupra membrilor unei forțe sau ai unei componente civile și asupra persoanelor ce îi însoțesc în ceea ce privește infracțiunile pedepsite de legile statului Părții care primește, în special infracțiunile care aduc atingere siguranței acestui stat, dar care nu cad sub incidența legislației statului Părții care trimite.

18.4. În sensul prezentului Acord se consideră infracțiuni care aduc atingere siguranței unui stat:

18.4.1. trădarea de patrie;

18.4.2. sabotajul, spionajul sau violarea legislației privind secretele de stat sau ale apărării naționale.

18.5. În cazul legislației sau jurisdicției concurente, se aplică următoarele reguli:

18.5.1. Autoritățile militare ale statului Părții care trimite au dreptul să exercite cu prioritate jurisdicția proprie asupra membrului unei forțe sau al unei componente civile în ceea ce privește:

- a) infracțiunile care aduc atingere numai securității sau proprietății acestui stat sau infracțiunile care aduc atingere numai persoanei sau proprietății unui membru al unei forțe sau al unei componente civile al acestui stat, cât și al unei persoane însoțitoare;
- b) infracțiunile care rezultă din orice act sau neglijență comise în timpul executării serviciului.

18.5.2. În cazul oricărei alte infracțiuni, autoritățile statului Părții care primește exercită cu prioritate propria jurisdicție.

18.5.3. Dacă statul care are dreptul să exercite cu prioritate propria jurisdicție decide să renunțe la acest drept, va notifica asupra acestei decizii cât mai curând posibil, autorităților celuilalt stat.

Autoritățile statului care are dreptul să exercite cu prioritate propria jurisdicție examinează cu bunăvoință cererile de renunțare la acest drept, prezentate de autoritățile celuilalt stat, atunci când acestea apreciază că motive deosebit de importante justifică acest fapt.

18.6. Dispozițiile prezentului articol nu comportă nici un drept pentru autoritățile militare ale statului Părții care trimite de a-și exercita o jurisdicție asupra cetățenilor statului Părții care primește sau asupra persoanelor care au acolo reședința obișnuită, ci numai dacă aceștia sunt membri ai forțelor armate ale statului Părții care trimite.

18.7. Autoritățile statului Părții care primește și ale statului Părții care trimite își acordă reciproc asistență pentru arestarea membrilor unei forțe a statului Părții care trimite sau ai unei componente civile sau a persoanelor însoțitoare pe teritoriul statului Părții care primește și pentru predarea acestora autorităților care urmează să-și exercite jurisdicția conform dispozițiilor de mai sus.

18.8. Autoritățile statului Părții care primește notifică în cel mai scurt timp autorităților militare și misiunii diplomatice a statului Părții care trimite, arestarea oricărui membru al unei forțe sau al unei componente civile sau a unei persoane însoțitoare.

18.9. Paza unui membru al unei forțe sau al unei componente civile asupra căruia statul Părții care primește urmează să-și exercite dreptul de jurisdicție și care se află în mâinile autorităților statului Părții care trimite, va fi asigurată de către acestea până când se va declanșa urmărirea penală împotriva lui de către statul Părții care primește.

18.10. Autoritățile statelor Părții care primește și ale Părții care trimite își acordă asistență reciprocă în conducerea anchetelor, în strângerea probelor, inclusiv în punerea sechestrului și dacă are loc, în punerea la dispoziție a

probelor vinovăției și a obiectelor infracțiunii. Punerea la dispoziție a probelor și a obiectelor sechestrate poate fi condiționată, totuși, de restituirea lor într-un termen determinat de autoritatea care a procedat la punerea la dispoziție.

18.11. Autoritățile Părților, în cazul în care există jurisdicție concurentă, se informează reciproc asupra cursului problemelor.

18.12. Autoritățile statului Părții care primește vor examina cu bunăvoință cererile autorităților statului Părții care trimite de a le fi acordată asistență pentru executarea pedepselor privative de libertate pronunțate pe teritoriul statului Părții care primește de către autoritățile menționate în conformitate cu dispozițiunile prezentului articol.

18.13. Atunci când un inculpat este judecat conform dispozițiilor acestui articol de către autoritățile unei Părți și este achitat sau, în caz de condamnare, dacă execută sau și-a executat pedeapsa sau a fost grațiat, el nu mai poate fi judecat pe același teritoriu, pentru aceeași infracțiune, de către autoritățile unei alte Părți.

Totuși, această prevedere nu va împiedica autoritățile militare ale statului Părții care trimite să judece un membru al unei forțe pentru orice violare a regulilor de disciplină ce a rezultat dintr-o acțiune sau omisiune constitutivă a infracțiunii pentru care el a fost judecat.

18.14. Oricărui membru al unei forțe sau al unei componente civile sau oricărei persoane însoțitoare care a fost acuzată de săvârșirea unei infracțiuni și urmărită conform jurisdicției statului Părții care primește, i se aplică prezumția de nevinovăție până în momentul stabilirii legale a vinovăției sale.

El are, în special, dreptul:

18.14.1. la o judecată promptă și rapidă;

18.14.2. să fie informat, în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și în detaliu asupra naturii și cauzei acuzației care i se aduce;

18.14.3. să dispună de timpul și mijloacele necesare ca să-și pregătească apărarea;

18.14.4. să se apere singur sau să aibă asistența unui apărător ales de el și, dacă nu are mijloace pentru plata unui apărător, să poată fi asistat gratuit de către un avocat numit din oficiu;

18.14.5. să interogheze sau să ceară interogarea martorilor acuzării și să obțină convocarea și interogarea martorilor apărării în aceleași condiții cu martorii acuzării;

18.14.6. să fie asistat gratuit de către un translator, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată la audiere.

18.14.7. să comunice cu reprezentantul autorităților statului Părții care trimite și, când regulile de procedură permit, acesta să fie prezent la proces.

18.15. Unitățile sau formațiunile militare regulamentar constituite ale unei forțe au drept de poliție în toate taberele, instituțiile sau în alte obiective ocupate de ele în baza unui acord cu statul Părții care primește. Poliția militară a unităților sau formațiunilor poate lua toate măsurile necesare pentru a asigura menținerea ordinii și securității în aceste obiective.

18.16. Folosirea poliției militare menționate, în afara acestor obiective, este condiționată de existența unui acord cu autoritățile statului Părții care primește, se face în legătură cu aceste autorități și numai atât cât este necesar pentru a menține ordinea și disciplina printre membrii acestor unități sau formațiuni.

18.17. Fiecare din Părți supune puterii legislative proiectele pe care le consideră necesare pentru a putea asigura pe teritoriul său securitatea și protecția obiectivelor, echipamentelor, proprietăților, arhivelor și documentelor oficiale ale celeilalte Părți, cât și incriminarea faptelor ce reprezintă infracțiuni referitoare la această materie.

Articolul 19

19.1. Fiecare Parte renunță la orice cerere de despăgubire față de o altă Parte pentru pagubele cauzate bunurilor statului ce sunt folosite de către forțele sale terestre, aeriene și navale, în următoarele situații:

19.1.1. Dacă paguba este cauzată de un membru al forțelor armate ale celeilalte Părți sau de un funcționar al acesteia, în exercițiul funcțiunii în termenii prezentului Acord;

19.1.2. Sau dacă paguba este cauzată de un vehicul, o navă sau o aeronavă a unei Părți și utilizată de forțele sale armate, cu condiția ca vehiculul, nava sau aeronava, cauză a pagubei, să fi fost utilizată pentru acțiuni întreprinse în cadrul operațiunilor prezentului Acord, sau ca paguba să fi fost provocată unei proprietăți utilizate în aceleași condiții.

19.2. Pretențiile de despăgubire pentru salvare maritimă formulate de către o Parte către cealaltă Parte fac obiectul aceleiași renunțări, sub rezerva că nava sau încărcătura salvată să fie proprietatea unei Părți și să fie utilizate de forțele sale armate în timpul acțiunilor întreprinse în cadrul prezentului Acord.

19.3. Dispozițiunile din paragraful 1 al prezentului articol se aplică oricărei nave, navlosită în cocă goală de o Parte, sau rechiziționată de aceasta cu un contract de navlosire cocă goală sau de bună priză (cu excepția cazului în care riscul pierderii sau răspunderea pentru daune este în sarcina unei alte persoane decât această Parte).

19.4. Fiecare Parte renunță să ceară despăgubiri celeilalte Părți în cazul în care un membru al forțelor sale armate a suferit răni sau a murit pe timpul sau din cauza executării serviciului.

19.5. Pretențiile de despăgubiri (altele decât cele izvorâte din contracte și altele decât cele la care se referă paragrafele 6 sau 7 ale prezentului articol) decurgând din acțiuni sau neglijențe de care un membru al unei forțe sau al unei componente civile este responsabil în executarea serviciului sau din orice faptă, neglijență sau împrejurare pentru care este legal răspunzătoare o forță sau o componentă civilă și care au cauzat, pe teritoriul statului Părții care primește, pagube unui terț, altul decât una din Părți, vor fi soluționate de statul Părții care primește în conformitate cu următoarele dispoziții:

19.5.1. Pretențiile de despăgubiri sunt introduse, analizate și soluționate în conformitate cu legile și reglementările statului Părții care primește, aplicabile în materie, propriilor forțe armate;

19.5.2. Statul Părții care primește poate decide asupra acestor pagube; el va proceda la plata despăgubirilor stabilite în monedă proprie;

19.5.3. Această plată, ce rezultă fie dintr-o înțelegere, fie dintr-o decizie a instanței competente a statului Părții care primește, fie din decizia aceleiași instanțe prin care a fost respinsă o acțiune introdusă privind plata de despăgubiri, va fi obligatorie și definitivă pentru Părți.

19.5.4. Orice despăgubire plătită de statul Părții care primește va fi adusă la cunoștința statului Părții care trimite interesat, ce va primi în același timp un raport detaliat și o propunere de repartitie a sumelor, stabilită în conformitate cu subpunctele 5) a) și 5b) de mai jos. În lipsa unui răspuns în termen de două luni, propunerea de împărțire a sumelor va fi considerată ca acceptată;

19.5.5. Responsabilitatea pentru sumele de plată pentru reparația daunelor menționate la paragrafele precedente ale prezentului articol va fi împărțită între Părți în următoarele condiții:

- a) Când statul Părții care trimite este responsabil, quantumul despăgubirilor se repartizează în proporție de 25 la sută pentru statul Părții care primește și 75 la sută pentru statul Părții care trimite;
- b) Când responsabilitatea revine ambelor Părți, quantumul despăgubirilor este repartizat între ele în părți egale;
- c) Semestrial, o situație a sumelor plătite în cursul semestrului precedent, de către statul Părții care primește, pentru despăgubirile pentru care s-a admis o repartitie și un procentaj, este înaintată statului Părții care trimite, însoțită de o cerere de rambursare. Rambursarea se va face în cel mai scurt termen în moneda statului Părții care primește.

19.5.6.În cazul în care în urma aplicării dispozițiilor paragrafelor 5.2) și 5.5) de mai sus o Parte are în sarcină plata unor sume care ar afecta-o prea mult, ea poate solicita celeilalte Părți să procedeze la o soluționare a pretențiilor pe o bază diferită.

19.5.7.Nici o măsură de executare silită nu poate fi luată împotriva unui membru al unei forțe sau al unei componente civile în cazul când s-a pronunțat o hotărâre judecătorească împotriva lui în statul Părții care primește, dacă este vorba de un litigiu apărut în urma unei acțiuni îndeplinite în timpul executării serviciului.

19.5.8.Dispozițiunile paragrafului 5.5) de mai sus nu se aplică în cazul navigației, exploatarei unei nave, încărcării sau descărcării mărfurilor de pe nave sau de transport al unei încărcături, cu excepția cazurilor în care a avut loc decesul sau rănirea unei persoane și când paragraful 4 nu se aplică.

19.6. Pretențiile de despăgubire împotriva membrilor unei forțe sau al unei componente civile, decurgând din acte producătoare de prejudicii sau din neglijențe care nu au fost săvârșite pe timpul executării serviciului, se soluționează în modul următor:

19.6.1.Autoritățile statului Părții care primește examinează cererea de despăgubire și decid într-un mod just și echitabil cuantumul despăgubirii datorate solicitantului, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, inclusiv conduita și comportamentul persoanei lezate și întocmesc un raport cu privire la cauza respectivă;

19.6.2.Acest raport este trimis autorităților statului Părții care trimite, care decid, fără întârziere, dacă procedează la o despăgubire cu titlu de favoare și în acest caz, fixează cuantumul;

19.6.3.Dacă o ofertă de despăgubire cu titlu de favoare este făcută și acceptată de către reclamant cu titlu de despăgubire integrală, autoritățile statului Părții care trimite efectuează ele însele această plată și aduc la cunoștință autorităților statului Părții care primește decizia lor și cuantumul sumei vărsate;

19.6.4.Dispozițiile prezentului paragraf nu contravin deciziei luate de jurisdicția statului Părții care primește asupra acțiunii care ar putea fi introdusă împotriva unui membru al unei forțe sau al unei componente civile dacă și cât timp o plată prin care pretenția să fi fost complet satisfăcută, nu a fost efectuată.

19.7. Pretențiile de despăgubiri decurgând din utilizarea neautorizată a oricărui vehicul al forțelor armate ale statului Părții care trimite sunt soluționate în conformitate cu dispozițiile paragrafului 6 al prezentului articol, cu excepția cazului în care forța însăși sau componenta civilă poartă răspunderea legală.

19.8. Dacă există un diferend asupra faptului de a ști dacă actul păgubitor sau neglijența imputabilă membrului unei forțe sau al unei componente civile au fost produse pe timpul executării serviciului sau asupra faptului de a ști dacă

utilizarea vehiculului aparținând forțelor armate a statului Părții care trimite nu a fost autorizată, cazul se rezolvă între Părți.

19.9. În afara condițiilor prevăzute la paragraful 5.7) al prezentului articol, statul Părții care trimite nu poate, în ceea ce privește jurisdicția civilă a tribunalelor statului Părții care primește, să invoce imunitatea față de jurisdicția tribunalelor statului Părții care primește în favoarea membrilor unei forțe sau ai unei componente civile.

19.10. Autoritățile statului Părții care trimite și ale statului Părții care primește își acordă asistență în obținerea probelor necesare pentru o judecată echitabilă și soluționarea pretențiilor de despăgubiri care interesează Părțile.

Articolul 20

20.1. În caz de deces al unui membru al unităților în tranzit sau pe perioada de ședere pe teritoriul uneia din Părți, în cursul sau cu ocazia unui exercițiu sau antrenament comun, decesul trebuie declarat ofițerului de stare civilă teritorial competent.

Decesul este constatat de un medic autorizat, care eliberează actul constatator.

20.2. Dacă autoritatea judiciară națională ordonă autopsia defunctului, aceasta este efectuată de un medic desemnat de autoritatea judiciară.

Un medic militar al Părții căreia îi aparține defunctul poate asista la autopsie.

20.3. Autoritățile militare cărora le aparține defunctul pot dispune de corpul acestuia de îndată ce le-a fost notificată autorizarea de către autoritatea militară a Părții care primește. Transportul corpului se efectuează, în conformitate cu reglementările statului Părții care primește.

20.4. Cheltuielile de transport ale corpului sunt în sarcina Părții care trimite.

CAPITOLUL 4

Finanțarea cooperării

Articolul 21

Finanțarea cooperării se bazează pe reciprocitate și respectă principiile enunțate în prezentul capitol.

21.1. Partea care trimite are în sarcină cheltuielile de transport dus-întors până la locul de destinație de pe teritoriul statului Părții care primește și indemnizațiile necesare cheltuielilor personale ale reprezentanților săi.

21.2. Partea care primește furnizează membrilor personalului militar și civil, cu titlu gratuit, condițiile necesare exercitării funcțiilor lor, sub rezerva următoarelor dispozițiuni:

21.3. Pentru membrii personalului militar și civil ce efectuează deplasări de scurtă durată (mai puțin de șase luni, cu excepția exercițiilor și antrenamentelor comune pentru care modalitățile de suportare a cheltuielilor financiare sunt prevăzute într-o înțelegere specifică) pe teritoriul Părții care primește, aceasta ia în sarcina sa cheltuielile de transport de serviciu pe teritoriul propriu, cheltuielile de cazare și hrănire, cheltuielile legate de manifestările culturale în conformitate cu programul vizitei, cât și comunicațiile telefonice de serviciu cu statul care trimite. De asemenea, ia în sarcina sa cheltuielile de școlarizare pentru toți stagiarii din școlile militare și unitățile forțelor armate. Partea care primește poate examina cazuri particulare pentru acordarea unei burse pentru cheltuieli curente.

21.4. Pentru membrii personalului militar și civil și membrii familiilor lor care îi însoțesc, ce efectuează deplasări de lungă durată (mai mult de șase luni) pe teritoriul statului Părții care primește, Partea care trimite suportă cheltuielile de transport, cazare și hrănire.

Totuși, ministerul apărării al Părții care primește asigură membrilor personalului militar și civil, care exercită funcția de lector, cazarea și masa gratuite la locul de îndeplinire a misiunii lor.

Articolul 22

22.1. Membrii personalului militar și civil și membrii familiilor lor beneficiază de același ajutor și de aceeași protecție ca cea acordată de autoritățile Părții care primește militarilor de carieră ai propriilor forțe armate și membrilor lor de familie.

22.2. În caz de criză, Partea care primește asigură membrilor personalului militar și civil și membrilor lor de familie toate facilitățile pentru repatriere.

Articolul 23

23.1. Membrii personalului militar și civil pot, cu ocazia sosirii lor, în vederea luării în primire a postului pe teritoriul statului Părții care primește sau în următoarele șase luni, sau în șase luni de la sosirea familiei lor, să importe, în limitele compatibile cu utilizarea familială normală, bunurile lor, mobilier personal și vehicule motorizate pentru folosire privată cu scutire de impozite și taxe pentru durata șederii lor. O astfel de clauză nu semnifică scutirea de taxe care ar putea fi percepute ca urmare a utilizării drumurilor de către vehiculele private.

23.2. În materie de impozitare, se aplică dispozițiile Convenției dintre Guvernul Republicii Franceze și Guvernul României privind evitarea dublei impuneri pe venit și avere, semnată la București, pe 27 septembrie 1974.

Articolul 24

24.1. Toți membrii personalului militar și civil al Părții care trimite și membrii familiilor lor au acces la asistență medicală și stomatologică, necesară în cadrul serviciilor medicale militare a statului Părții care primește, în aceleași condiții ca pentru personalul forțelor armate ale statului Părții care primește.

24.2. Îngrijirea și consultațiile acordate de serviciile medicale de unitate sau de garnizoană, ca și evacuările sanitare de primă urgență cu elicoptere militare, sunt gratuite. Evacuările sanitare cu mijloace aeriene civile, spitalizările, consultațiile, examinările și îngrijirea în mediu spitalicesc civil sau militar sunt rambursate de statul căruia îi aparține persoana tratată. Furnizarea de medicamente sau de obiecte de pansament poate fi efectuată cu titlu oneros.

24.3. Pentru stagiarii pe termen lung din școlile militare și unități ale forțelor armate, dreptul la prestațiile serviciului medical al forțelor armate și principiile de suportare financiară a acestor prestații sunt stabilite prin reglementările în vigoare pe teritoriul statului Părții care primește.

24.4. Membrii personalului militar și civil și membrii familiilor lor au acces la popotele, cluburile, casele de odihnă militare sau alte instituții ale forțelor armate în aceleași condiții ca ale militarilor de carieră ai forțelor armate ale statului Părții care primește și membrilor lor de familie.

CAPITOLUL 5

Dispoziții finale

Articolul 25

25.1. Până la semnarea unui acord de securitate, informațiile schimbate între Părți sunt protejate conform legii în vigoare în statul fiecărei Părți .

25.2. Informațiile obținute în cadrul prezentului Acord nu pot fi utilizate împotriva intereselor celeilalte Părți și nu pot fi comunicate unor terțe părți fără acordul prealabil scris al Părții care le-a furnizat.

Articolul 26

Reprezentanții autorizați ai celor două Părți pot încheia înțelegeri specifice în scopul aplicării dispozițiilor prezentului Acord.

Articolul 27

Litigiile legate de interpretarea și aplicarea prezentului Acord sunt rezolvate pe cale diplomatică și nu sunt supuse nici unei terțe Părți.

Articolul 28

Aranjamentul administrativ între ministrul apărării al Republicii Franceze și ministrul apărării naționale al României cu privire la instituirea unei cooperări între ministerele apărării române și franceze, semnat la 24 mai 1991, își încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului Acord.

Articolul 29

29.1. Prezentul Acord este adoptat în conformitate cu legile statului fiecărei Părți. El intră în vigoare a doua zi după primirea ultimei notificări prin care Părțile notifică îndeplinirea formalităților lor constituționale.

29.2. Pe perioada până la intrarea în vigoare a prezentului Acord, dispozițiile privind statutul membrilor personalului militar și civil și reglementarea daunelor sunt aplicabile cu titlu provizoriu prin schimb de scrisori între Părți.

29.3. Prezentul Acord poate fi completat, modificat și amendat în orice moment, în scris, printr-un acord comun al Părților. Intrarea în vigoare a amendamentelor are loc după procedura prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol.

29.4. Prezentul Acord este încheiat pe o durată nedeterminată. El poate fi denunțat în orice moment, prin notificare scrisă, de către fiecare din Părți. În acest caz, el încetează de a mai fi în vigoare după 90 (nouăzeci) de zile începând din ziua primirii denunțării lui de către cealaltă Parte.

Prezentul Acord a fost semnat la BUCUREȘTI, la data de 24 OCT......1998, în 2 exemplare, fiecare în limbile franceză și română, ambele texte fiind egal valabile.

PENTRU
GUVERNUL REPUBLICII FRANCEZE

PENTRU
GUVERNUL ROMÂNIEI

ALAIN RICHARD
MINISTRUL APĂRĂRII
AL REPUBLICII FRANCEZE

VICTOR BABIUC
MINISTRU DE STAT,
MINISTRUL APĂRĂRII NAȚIONALE
AL ROMÂNIEI